

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.11.2016r. organ rentowy stwierdził, że odwołująca odpowiada solidarnie z firmą (...) Sp. z o. o. za zaległości składowe za okres od sierpnia 2015r. do września 2015r. Zaległości te obejmują zarówno składki na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Uzasadniając decyzję organ rentowy stwierdził, że odwołująca pełniła funkcję prezesa zarządu firmy (...) Sp. z o. o. od 18.08.2015r. do 30.10.2015r., a w związku z tym ponosi odpowiedzialność za niezapłacone składki - stosownie do art. 116 Ordynacji podatkowej w związku z art. 31 i 32 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U z 2009r. nr 205, poz. 1585 ze zm.).

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczona wniosła o jej zmianę przez orzeczenie, iż nie odpowiada ona za zaległości składowe.

Uzasadniając odwołanie pełnomocnik odwołującej stwierdził, że organ rentowy naruszył przepisy art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej.

Podstawowym warunkiem odpowiedzialności członka zarządu za należności składowe wobec organu rentowego jest uprzednie wykazanie bezskuteczności egzekucji tych zobowiązań. Organ rentowy nie wykazał takich okoliczności.

Kolejnym uchybieniem na które wskazał pełnomocnik odwołującej było wydanie decyzji z naruszeniem art.7 k.p.a. tj. zasady prawdy obiektywnej – zgodnie z którą w toku postępowania organ administracji publicznej podejmuje wszystkie niezbędne działania do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego. Zdaniem pełnomocnika odwołującej organ rentowy nie przeprowadził prawidłowego postępowania dowodowego i nie ustalił, czy i kiedy wystąpiły przesłanki do ogłoszenia upadłości firmy (...) Sp. z o.o.

Wskazał ponadto, iż spółka posiadała mienie o łącznej wartości ok. 200.000 zł. Odwołująca wskazała składniki mienia oraz miejsce ich usytuowania, a zatem skoro organ rentowy nie poczynił ustaleń w sprawie wyegzekwowania zaległości składowych, nie może przerzucać zaległości na odwołującą.

Wyrokiem z dnia 31.10.2018r. Sąd Okręgowy- Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdził, iż odwołująca nie ponosi odpowiedzialności solidarnej z firmą (...) Sp. z o.o. z tytułu zaległości składowych w okresie od sierpnia do września 2015 roku oraz z tytułu odsetek liczonych na dzień wydania decyzji a nadto zasądził od organu rentowego na rzecz odwołującej kwotę 3.600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił:

M. K. (1) w dniu 18.08.2015r. została prezesem zarządu firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B.. Przedmiotem działalności firmy był recykling odpadów. W maju 2015r. odwołująca kupiła 50% udziałów i była udziałowcem firmy razem z G. B..

W sierpniu 2015r. G. B. zrezygnował z funkcji prezesa zarządu firmy i odwołująca została jego prezesem. Zanim zakupiła udziały zapoznała się z bilansem spółki za miesiąc kwiecień 2015r. Spółka nie wykazywała strat. W bilansie nie zostały wykazane żadne zobowiązania jakie istniałyby w spółce. Gdy objęła funkcję prezesa zwróciła się do G. B. o wydanie wszelkich dokumentów finansowych spółki.

Pomimo wyznaczonego terminu początkowo do 18.09.2015r. a później do 30.09.2015r. nie otrzymała żadnych dokumentów. W takiej sytuacji zrezygnowała z funkcji prezesa zarządu spółki z dniem 2.10.2015r.

W okresie wykonywanej funkcji prezesa zarządu odwołująca nie mogła zapoznać się z dokumentami finansowymi spółki bowiem dokumenty te nie zostały jej przedstawione.

Z chwilą zaś gdy organ rentowy wszczął postępowanie administracyjne z urzędu dotyczące zaległości składkowych, w piśmie z dnia 22.09.2016r., odwołująca wskazała mienie z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości składkowych spółki. Wskazała, iż spółka była w posiadaniu bloczków betonowych o wartości 100.000-130.000 zł, ładowarki o wartości 70.000 zł. Określiła, że rzeczy te znajdują się w B. przy ul. (...).

Firma (...) posiadała również zaległości składkowe na rzecz ZUS-u sprzed sierpnia 2015r. Zaległości takie posiadała za okres od lutego 2015r. do października 2015r. (łącznie z zaległościami składkowymi za okres, kiedy odwołująca była prezesem zarządu).

Postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bytomiu A. G. z dnia 26.06.2017r. sygn. akt Km 752/16 prowadzonej przeciwko (...) Sp. z o. o. w B. wydano decyzję o umorzeniu egzekucji z powodu jej bezskuteczności.

Tytuły wykonawcze zostały wystawione przez organ rentowy 17.11.2015r., 12.06.2016r.

Spółka nie składała sprawozdań finansowych za lata 2012-2016. Ponadto w spółce brak jest osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu.

Wobec poczynionych ustaleń Sąd uznał odwołanie za zasadne podnosząc w motywach tego rozstrzygnięcia co następuje:

Stwierdzając odpowiedzialność członka zarządu za zaległości składkowe spółki, organ rentowy jest obowiązany wykazać okoliczność pełnienia obowiązków członka zarządu w czasie powstania zobowiązania składkowego, które przerodziło się w dochodzoną należność składkową oraz bezskuteczność egzekucji przeciwko spółce.

W gestii odwołującej leżało natomiast wykazanie okoliczności, które zgodnie z treścią przepisu art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej uwalniałyby ją od odpowiedzialności za zaległości składkowe.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy nie wykazał by wszczął egzekucję należności składkowych wobec firmy przed wydaniem decyzji o odpowiedzialności za składki w stosunku do odwołującej.

Pełnomocnik odwołującej powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13.05.2009r. sygn. akt I UPZ 4/09 prawidłowo wywodził przed sądem, iż bezskuteczność egzekucji należności składkowych musi być potwierdzona przez organ rentowy przed wydaniem decyzji w tym przedmiocie.

W przedmiotowej sprawie sytuacja taka nie miała miejsca.

Organ rentowy postanowienie komornika przy Sądzie Rejonowym w Bytomiu o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z powodu bezskuteczności egzekucji otrzymał po wydaniu zaskarżonej decyzji w dniu 26.06.2017r.

W piśmie procesowym z dnia 22.09.2016r. odwołująca przedstawiła mienie spółki umożliwiające zaspokojenie należności. Wskazane przez odwołującą mienie faktycznie istniało i organ rentowy nie przeprowadził egzekucji

i wystawianych odpowiednio w dniu 17.11.2015r. i 12.01.2016r., co świadczy, że egzekucja była wszczęta wcześniej niż data wydania zaskarżonej decyzji;

c) wskazane przed odwołującą w piśmie z dnia mienie istniało i pozwalało organowi rentowemu na zaspokojenie egzekwowanych składek - opierając się w tym zakresie wyłącznie na oświadczeniu odwołującej - pomimo, że odwołująca nie wskazała żadnym poddającym się weryfikacji dowodem (np. faktury zakupu, umowy kupna, wyciąg środków trwałych, wyciąg z ewidencji zakupów), iż mienie to faktycznie istniało i stanowiło majątek spółki z równoczesnym pominięciem przez Sąd I instancji, że mienie zostało wskazane w sposób bardzo ogólny, niepozwalający na jakąkolwiek jego identyfikację i przypisanie do majątku spółki, co stanowi obiektywną przeszkodę do prowadzenia egzekucji, oraz tego, że jak wskazała sama odwołująca nie dysponowała ona żadną dokumentacją finansową spółki, co obiektywnie - w tym kontekście - czyni jej wywody, co do majątku spółki mało wiarygodnymi, w szczególności, że wywody te nie zostały poparte żadnym dowodem,

d) odwołująca, jako członek zarządu nie ponosi winy w niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości, gdyż nie posiadała wglądu do dokumentacji finansowej spółki znajdującej się w posiadaniu osoby trzeciej, pomimo, że:

- spółka nie regulowała zobowiązań składkowych już od 02.2015r., co oznacza, że odwołującą musiała posiadać wiedzę o nierulowaniu zobowiązań publicznoprawnych, gdyż - jak oświadczyła sama odwołująca - zapoznała się z sytuacją finansową spółki w kwietniu 2015r. przy okazji nabycia udziałów w spółce, a nadto co najmniej musiała posiadać wiedzę o nierulowaniu bieżących zobowiązań publicznoprawnych przez spółkę w okresie, kiedy sama pełniła obowiązki prezesa zarządu, gdyż nie dawała dyspozycji do baku do zapłaty tych zobowiązań,

- skoro spółka była dłużnikiem wielokrotnym - o czym świadczy fakt wpisania zobowiązań podatkowych Spółki do działku IV KRS, fakt zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej przejętej przez komornika sądowego - spółka musiała w spornym okresie otrzymywać odbieraną przez zarząd korespondencję obejmującą upomnienia egzekucyjne, wezwania do zapłaty, informację o zajętych rachunkach bankowych. W tych okolicznościach trudno przyjąć, iż wiedza ta nie była znana osobie zarządzającej spółką, odbierającej korespondencję kierowaną do spółki, mającej dostęp do rachunków bankowych itp.

- odwołująca nie wykazała, aby zachowując minimalną staranność w wykonywaniu obowiązków członka zarządu podjęła jakkolwiek prawne środki, dla pozyskania dokumentacji finansowej spółki do osoby nieuprawnionej zamieszkującej z nią pod tym samym adresem, pomimo zaistnienie ustawowych przesłanek z art. 77 ustawy o rachunkowości.

- art. 217 § 3 k.p.c. poprzez brak właściwego rozpoznania okoliczności istotnych dla sprawy związanych z należytą weryfikacją okresu pełnienia przez odwołującą funkcji członka zarządu, kwestii egzekucji prowadzonej do majątku (...) Sp. z o.o. w B.

i wystąpienia przesłanek egzoneracyjnych, jak brak winy w niezgłoszeniu we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki, czy istnienie majątku (...) Sp. z o.o.

w B. powalającego na zaspokojeniu egzekwowanych składek w znacznym zakresie.

II. błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia polegający na wadliwym przyjęciu, że:

- organ rentowy wydając decyzje stwierdzające odpowiedzialność odwołującej za zobowiązania (...) Sp. o.o. w B. z tytułu składek nie wykazał, iż egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, gdyż ZUS nie prowadził egzekucji do majątku spółki przed wydaniem zaskarżonej decyzji w sytuacji, gdy egzekucja ta była prowadzona i to bez jakiegokolwiek skutku,

co ostatecznie zostało potwierdzone w toku postępowania sądowego prawomocnym postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bytomiu A. G. z 26.06.2017r.

- odwołująca pełniła funkcję członka zarządu do 02.10.2015r.

- odwołująca wykazała brak winy w niezgłoszeniu we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości (...) Sp. z o.o. w B.

- odwołująca wskazała majątek (...) Sp. z o.o. w B. powalający na zaspokojenie egzekwowanych składek w znacznym zakresie.

A tym samym nie rozpoznanie istoty sprawy wynikające z niewyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych do rozstrzygnięcia sprawy dotyczących podstaw odpowiedzialności odwołującej, jako osoby trzeciej za zobowiązania (...) Sp. z o.o. w B.

w wyniku pominięcia w ustaleniach faktów wynikających z dowodów przedłożonych przez organ rentowy i zaniechania rozważenia całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

III. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj:

• art. 116 § 1 ustawy z dnia 29.08.1997r. Ordynacja podatkowa w związku z art. 31 i 32 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez:

a) błędną jego wykładnię polegającą na przyjęciu, że dla uznania bezskuteczności egzekucji, o której mowa w art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej wymagane jest formalne umorzenie postępowania egzekucyjnego wobec spółki kapitałowej pomimo, że wymóg,

co do formalnego stwierdzenia bezskuteczności egzekucji z majątku spółki przed wydaniem decyzji o odpowiedzialności osoby trzeciej nie wynika ani z wykładni językowej art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej ani z wykładni systemowej, opartej na analizie art. 59 § 1 i 2 ustawy z dnia o postępowaniu egzekucyjnym w administracji,

b) błędną jego wykładnię polegającą na przyjęciu, że dla wykazania przesłanki egzoneracyjnej z art. 116 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej wystarczającym jest samo ogólne oświadczenie się członka zarządu/byłego członka zarządu/, co do składnika majątku spółki, bez jego konkretyzacji pozwalającej na jego identyfikację i bez konieczności wykazania dokumentami istnienia tego majątku i jego wartości;

c) błędną jego wykładnię polegającą na przyjęciu, że dla wykazania przesłanki egzoneracyjnej z art. 116 § 1 pkt 1b Ordynacji podatkowej nie jest wymagane wykazanie zachowania należytej staranności w wypełnianiu obowiązków członka zarządu w zakresie zapoznania się z dokumentacją finansową spółki i podejmowania w imieniu spółki prawem przewidzianych środków dla pozyskania tej dokumentacji od osób nieupoważnionych.

d) jego niewłaściwe zastosowanie w sprawie i niesłuszne stwierdzenie, iż odwołująca, jako były członek zarządu nie odpowiada za zaległości (...) Sp. z o.o. w B.

z tytułu nieopłaconych składek za okres od 08.2015r. do 09.2015r.

i zastosowanie wskazanych powyżej przepisów prawa materialnego do, co najmniej niedostatecznie ustalonego stanu faktycznego, co stanowi błąd subsumcji.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wnosił o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania oraz zasądzenie od odwołującej na rzecz organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za I instancję oraz kosztów zastępstwa procesowego postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych;

- względnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji i pozostawienie temu sądowi orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Ponadto na zasadzie art. 368 § 1 pkt 4 k.p.c. skarżący wnosil o przeprowadzenie dowodu z:

akt egzekucyjnych organu rentowego dotyczących płatnika (...) Sp. z o.o. w B. odnoszących się do kwestii prowadzonej egzekucji do majątku ww. spółki przed wydaniem zaskarżonej decyzji, braku skuteczności egzekucji a zatem okoliczności mających istotne znaczenie dla sprawy i nie wyjaśnionych dotąd w sposób dostateczny wskazując, iż potrzeba powołania tego dowodu powstała, na skutek uwzględnienia przez Sąd I instancji odwołania, co zmusza do przyjęcia, iż doszło do zakwestionowania i odmowy uznania za wiarygodnych przedstawionych przez organ rentowy dowodów z dokumentów: - postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bytomiu A. G. z 26.06.2017r., z którego treści wynika prowadzenie przez komornika sądowego egzekucji po zbiegu do majątku spółki na podstawie administracyjnych tytułów wykonawczych z 17.11.2015r. i 12.01.2016r.

a zatem na podstawie egzekucji wszczętej przed datą wydania zaskarżonej decyzji; - wyciągu z ksiąg wieczystych z Centralnej Bazy Danych Ksiąg Wieczystych, pisma CEPK potwierdzających brak pojazdów i nieruchomości majątku spółki sprzed daty wydania decyzji o odpowiedzialności osoby trzeciej; - druku ZWPA z 01.10.2015r. w sprawie wyrejestrowania płatnika składek.

W odpowiedzi na apelację ubezpieczona wniosła o jej oddalenie, zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym i oddalenie wniosku dowodowego skarżącego jako spóźnionego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Apelacyjny podziela poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne i przyjmuje je za własne.

Zapadły wyrok należy też ocenić jako trafne i odpowiadające prawu rozstrzygnięcie.

Zgodnie z art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych do należności z tytułu składek, w tym składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stosuje się odpowiednio m.in. art. 108 § 4

i art. 116 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa.

Stosownie do art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja Podatkowa

za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, spółki akcyjnej lub spółki akcyjnej w organizacji odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja

z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu nie wykazał, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe), albo niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez jego winy, nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

Odpowiedzialności członków zarządu, określona w § 1 obejmuje zaległości podatkowe

z tytułu zobowiązań, które powstały w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu (art. 116 § 2 Ordynacji podatkowej). Z mocy art. 116 § 4 Ordynacji podatkowej powołane przepisy stosuje się również do byłego członka zarządu.

Na podstawie art. 107 § 2 pkt 2 oraz pkt 4 wym. ustawy osoby trzecie odpowiadają także za odsetki od zaległości oraz za powstałe koszty egzekucyjne.

Przesłanką pozytywną odpowiedzialności jest zatem bezskuteczność egzekucji w stosunku do spółki.

Na przesłanki negatywne odpowiedzialności składają się okoliczności uwalniające od odpowiedzialności wymienione w art. 116 § 1 pkt 1 i 2 Ordynacji podatkowej, tj. zgłoszenie we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości lub wszczęcie postępowania układowego, brak winy w niezgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęciu postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości oraz wskazanie mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

Stwierdzając odpowiedzialność członka zarządu za zaległości składkowe spółki, organ rentowy jest obowiązany wykazać okoliczność pełnienia obowiązków członka zarządu w czasie powstania zobowiązania składkowego, które przerodziło się w dochodzoną należność składkową oraz bezskuteczność egzekucji przeciwko spółce.

W tych kwestiach podnieść należy po pierwsze, że odwołująca przedstawiła dokumenty na okoliczność przyczyn oraz daty rezygnacji i będącego jej skutkiem odwołania z funkcji prezesa zarządu spółki w dniu 2.10.2015r. Zarówno protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników jak i uchwały zawierają podpisy obu wspólników co odpowiada ówczesnej strukturze własnościowej spółki.

Okoliczność, że drugi wspólnik powołany tego dnia uchwałą nr 2 na stanowisko prezesa zarządu nie złożył wówczas stosownego wniosku do KRS i uczynił to dopiero 30.10.2015r. po nabyciu udziałów odwołującej, kiedy stał się jedynym wspólnikiem i mógł działać samodzielnie jako NZW nie może skutkować uznaniem, że odwołująca została odwołana z funkcji prezesa zarządu spółki dopiero w tej dacie.

Po drugie co prawda Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku rzeczywiście błędnie skonkludował, że organ rentowy nie wykazał by wszczął egzekucję należności składkowych wobec spółki przed wydaniem decyzji o odpowiedzialności za składki w stosunku do odwołującej ale, wbrew twierdzeniom skarżącego, prawidłowo ustalił na podstawie jakich tytułów wykonawczych i kiedy wystawionych egzekucja ta była prowadzona i kiedy stwierdzono jej bezskuteczność. Niewątpliwie natomiast bezskuteczność egzekucji wobec (...) Sp. z o.o. w B. została stwierdzona dopiero postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bytomiu A. G. z dnia 26.06.2017r. sygn. akt Km 752/16.

Słusznie zatem uznał Sąd I instancji, że skarżący nie wykazał bezskuteczności egzekucji na dzień wydania zaskarżonej decyzji, skoro bezskuteczność ta została stwierdzona dopiero niemal 7 miesięcy po wydaniu zaskarżonej decyzji.

Oczywiście można zgodzić się ze skarżącym co do tego, że późniejszy termin wydania postanowienia o umorzeniu egzekucji nie wyklucza ustalenia, że decyzja obciążająca odpowiedzialnością za składki spółki wynikała z zasadnego stwierdzenia przez wierzyciela bezskutecznej egzekucji, czyli braku majątku z którego można zaspokoić zaległe składki, ale w rozpatrywanej sprawie skarżący nie wykazał, że na dzień wydania zaskarżonej decyzji egzekucja rzeczywiście była bezskuteczna. W szczególności nie dowodzą tego zgromadzone w aktach rentowych dokumenty dotyczące prowadzenia owej egzekucji.

Skarżący twierdził bowiem, że świadczy o tym okoliczność, że spółka nie posiadała środków na rachunkach bankowych a także nieruchomości i pojazdów, przy czym dane co do majątku nieruchomego i ruchomego spółki aktualizowane były w kwietniu 2016r. a potem we wrześniu 2017r.

O ile wskazane wyżej pozytywne przesłanki odpowiedzialności członka zarządu zobowiązany jest wykazać organ rentowy, to ciężar wykazania którejkolwiek z okoliczności uwalniających od odpowiedzialności spoczywa na członku zarządu.

Członek zarządu winien zatem wykazać, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo wykazać, że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz wszczęcie postępowania układowego nastąpiło bez jego winy, bądź też wskazać mienie, z którego możliwa jest egzekucja.

Jak ustalono na podstawie dokumentów zawartych w aktach rentowych oraz zeznań M. K. w toku postępowania przed organem rentowym wskazała ona mienie spółki o wartości przekraczającej sumę dochodzonych od niej zobowiązań składkowych i miejsce jego położenia natomiast organ rentowy nie podjął wówczas czynności weryfikujących w tym względzie.

Z akt rentowych wynika, że wezwanie do wyjawienia majątku zostało skierowane do spółki dopiero 11.09.2017r.

Wreszcie należy zgodzić się z Sądem I instancji, że odwołująca skutecznie wykazała, że nie zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki nastąpiło bez jej winy, skoro po objęciu funkcji prezesa wyznaczała poprzedniemu prezesowi zarządu G. B. dwa terminy do przedłożenia dokumentów finansowych spółki i dokumentów tych nie otrzymała co spowodowało jej rezygnację z funkcji niespełna dwa miesiące po jej objęciu i ostatecznie zbycie wszystkich udziałów w tej spółce.

W tym stanie rzeczy zarzuty skarżącego uznać należało za chybione i apelację jako pozbawioną podstaw oddalić, o czym orzeczono na mocy art. 385 k.p.c.

O kosztach orzeczono na mocy art. 98k.p.c. przy zastosowaniu § 10 ust. 2 pkt 1 w związku z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

/-/ SSA M.Żurecki /-/ SSA J.Pietrzak /-/ SSA B.Torbus

Sędzia Przewodniczący Sędzia